

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

GORDON SIMPSON, TERRIT-KOMANDÖR

Nr. 23

JUUNI 1931

3. AASTAKÄIK

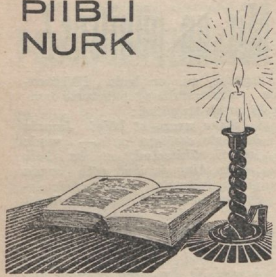
Maastiku ilu.

«Sest vaata, talve aeg on mööda läinud... öiekesi näikse maa pääl; laulmise aeg on ligi tulnud... Mu armsam on minu päralt, mina tema päralt, kes lillekeste seas on karja hoidmas, kuni päev suure lõunasse saab, ja varjud põgenevad.»

Ülem laul 2:11—17.

PIIBLI NURK

Kange süda.

Kirjutanud proua komandör Brengle.

„Ja Jehoova tegi Vaarao südame kangeks, ja ta ei võtnud neid mitte kuulda.“ 2. Moos. 9:12.

Näib, nagu lapsed iseäranis ei saa aru seda, miks Vaaraot süüdistatakse tema üleostumises ja miks ta mõisteti hukka nende pärast, sest Jumal oli tema südame kangeks teinud. Alles mõne päeva eest küsis üks väike laps: „Aga kuidas oled sa tema häbemata? Tema ei olnud ju süüdi, kui Jumal tema südame oli kangeks teinud.“

Kui Vaarao läks Jumala juurest ära, ainult siis tegi Jumal tema südame kangeks, ja selle äramineku pärast oli Vaarao tõesti vastutav, sest tema oli kurvastanud Püha Vaimu sõnakuulmata ja vastupaneva oleku läbi.

Vaatame esimeste nuhtluse kirjeldust. Süül on näha, kuidas algab kanguse protsess. Mooses oli temale öelnud, mis Jumal nõudis, ja tegi tema ees Jumala suure väega imet; kuid Vaarao „pööras tagasi oma kotta ja ei võtnud ka seda südamesse.“

Just sama, mida teevad patused meie ajal. Nemad kuulavad Jumala hoiatust, näevad ümberpöörmise imesid, mida Tema teeb nende silmade ees, ja pööravad tagasi oma kodusse sööma ja jooma ning patustama, hoolimata Tema armastust ja kohut. Nad ei võta tõde oma südamesse, kuid annavad eesõigust vaalele; nad teevad valega kangeks oma südamed.

Teise nuhtluse järele sai kangeks Vaarao enese süda; tema astus juba avalikumalt Jumala vastu. Seekord nõudis see temalt rohkem hooit, sest see raskus oli jätnud temale teatud mõju, ja ta palus kergendust. Kuid teda kurvastasid ainult patu järeltule, mitte patt ise, ja niipea kui kohumõistjaga käisi tema üle sai kergemaks, ütles ta Jumalale jälle „ei.“

Just sedasama tegid hiljemalt ka Israeli lapsed. Sakaria ütles: „Ja tegid oma südame kui teemandi kivi, et nemadki ei pidanud kuulma käsuõpetust, oga sõnu, mis vägede Jehoova oma vaimu läbi endiste prohvetite läbi oli läkitanud.“

Ja pärast seda, kui Vaarao, juudid, ehk oled ka sina ütleilgise vastuhakkamise läbi ära ajanud Püha Vaimu. Jumal oma halastusega lahkuks sinust ja patune süda jääb kangeks kõigil aegadel. Kuid ainult selles suhtes on see Jumala töö.

„MINA TAHAN TEILE SAATA HINGAMIST“. ÜHELT EMALT.

Mida vanemaks meie saame, seda enam hindame puhkust, ja seda rohkem tarvitame seda. Olles noored, täis energiat ja töötahet, näib meile päev olevat liig lühike, et teha kõike tööd, mida tahaksime. Näib, nagu ei saaks meie kunagi lõpetada seda, mida oleme kavatsenud, ja vastu-meelselt jätame osa õhlemisest, kudemisest või millestki muust, mida oleks pidanud tegema, järgmiseks päevaks.

See ei ole, et meie kunagi pole väsinud — tõsise naise elus on liig rohkesti ülesandeid — aga meie tunneme, kui oleme noored, et häa puhkus öösel seab meid uuesti jalule ja ei värgemise hommiku oleme valmis tegeusaga nihihsti sassiläänud vilasse lõngaga kui halvemaolomulise lapsega.

Puhkus ei pea tähendama ainult istumist paljude patjadega tugitoolis, kus võime kerutuda oma sõrmi mitte midagi tehes ja mitte midagi mõeldes. Seda leitakse ka töövahetuses. Näiteks kui oled pumud pesu, kuni selg ja käed on haiged, siis on puhkus istuda ja hoolitseda lapse eest, isegi siis, kui laps on rahutu hammaspärast. Või jälle vaheldus tülikala lapse hooldamisele on lõuna valmistamine.

Ja ma ei või muud kui mõelda, et igatsus puhkuse järele on pandud meie südamesse, et rahulikult võrutada meid meie meistest tõokast elust ja pannes meid igatsema „Maugasa puhkamise järele taevas.“

Meie kõik kujutleme, et taevast on puhkus; keegi ei mõtle sellele kui kohale, kus peame jätkama oma kiirrus- ja tormimisel. Mõned me seast on kiusatud laulma nagu keegi vana naine slumi korpuses:

„Hüüldem rõõmsalt hallekuja, marsseides kõik mööda teed, saäl meil pole teha tööd, inglikooris elame, Jeesusega õnneliku kogu päev.“

Ei ole mingisugust lõbu laiskuses. Arvan, et ükski tõsine naine ei oleks õnnelik olles alati laisk. Meie võime olla kindlad, et meie taevane Isa teab meie jõu piire, ja Tema ei anna meile raskemat koormat. Kui meie Issand Jeesus väljendas neid sõnu „Ma tahan teile saata hingamist“, ta ei mõelnud mõnele teisele himale, vaid et ta tahab anda meile puhkust just siin keset tormist ja praegust elu.

„Ma ei taha teid jätta vaesiks lapsiks“, „Ma tahan teile saata hingamist“, „nagu teie päevad, nii peavad ka teie jõud olena.“ Kõik need on töötused, millest väsinud perenaine võib haarata kinni, ja neis ta võib leida õnnistatud rahu. Katsu järele nende sõnade tähtsust, kui igapäevased mured saavad nii suurses, et sa ei suuda kanda neid enam, sest isegi kui armastust võib olla küllalt, tuleb siiski vahet üks vaheaeg.

„Oled koormatud ja väervas? Oled väsinud?“

Tule, üttele üks, mis juures rahu saad.“

Naiste kõõgi nurk.

Mandariini keedis.

On vaja: 13 mandariini, tema kahekordne mõõt suhkru, 3 sidrunit, vett.

Viljad ära pHkidra, panna keedukatlasse külma veega, nii et see täiesti oleks kaetud veega. Lasta keeda, siis pilkamiseks keeta, kuni apelsini koor on nii pehme, et nõupnela pää sellest kergelt läbi läheb. Vesi ära valada, iga apelsini neljaks jaoks lõigata. Keskspek välja võtta lusikaga ja läbi sõela hõõruda. Koor lõigata kitsateks tükkideks ja panna ühe viista sisse kokku läbiatud sõela seguga, siis veega üle valada. Seennad panna viista, üle valada külma vette ja lasta kõik lihvada terve öö. Järgmisel päeval panna suhkuri keedukatlasse, sidrumimahla välja pigistada ja juure valada vett, milles lihvitud seennad, siis segada, kuni suhkur ära sulab, ja kõnnesti sirupiks keeta. Juure valada läbi sõela aetud segu ja koor ja keeta, kuni paksuks jääb. Valada riistadesse, paberid päale panna ja kinni kōita.

Sool — majaema sõber.

Kui katel on natuke kõrbemud, valada soolavett ja jätta mõneks tunniks seisma, pärast võib kõrbenud kohu tõista kergelt ära pesta.

Pestes kirjut riet, tuleb enne leotada leiges soolases vees, siis värvi ei tule ära pääti.

Kui nääb, et piim hakkab hapuks minema, panna ainult natuke soola, see hoiab värskena.

Kui kraami kass on iseäranis must, on vaja soola sisse kastetud lapiga kiirida, ruttu kaovad kõik rasva õlused.

Masinõõli plekid võib puhastada, tarvitades niskest soola.

Et laudinalt puuvijumahlaga plekid ära võtta, silmapilk tuleb soola selleks tarvitada.

Harja pesemise juures, et harjakesed tugevamad oleksid, viimase loputusvee juure tuleb üks sõõglislike täis soola juure lisada.

Lauda, mis leotatud soolases vees, võib kaem tarvitada.

Väsinud ehk haiget kurku võib loputada soolavega, tuleb võtta üks teelusikatäis soola poole klaasi vee päale.

Haiged jalad saavad tugevaks ja puhkavald välja kuumas soolaves vannis.

sisemise tõidusega. Ilmutus on puhta sidame tasu.

Vaimulik arenemine tuleb neile, kes näevad Jumalat. Nad muutuvad Tema sarnasiks. Nii teeb kristlik süda ja iseloom. Jeesus alustab kuningriiki sellel põhimõttel. Ainult need saavad taevariiki, kes on puhtad südamest, ja nemad peavad nägema Kuningat.

TÕTISE JUNGRI LÄBIKATSUMINE.
(Algus 2. lhk.)

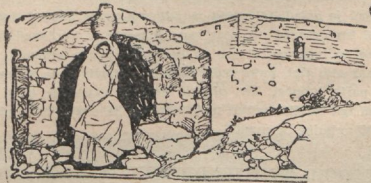
ütles Tanel, kes vaatas üksinda oma usuga lõidele.

Sellepärast „Võtke kõik Jumala sõfariistad kätte“ (Eeves. 6:11) ja astume välja varustatud väärtuslikkude töötusega, nii et kui taaris, meie seisaksime üksinda ja oleksime ustavad surmani.

IGAVESE ELU VESI.

Jeesus ütles: „Kes ial saab male annan, tema ei januta missi mina temale annan, saab hooval igavesse elu.“

joonud sest veest, mis mina temale ei igavesti; vaid see vesi, tema sees vee kaevuks, mis

SISEMINE PUHTUS.

„Õnсад need, kes puhtad südamest, sest nemad peavad Jumalat nägema.“

Matteus 5: 8.

MÄEUTLUS näitab, et kristlikkus on südameusk. Puhastamine vana testamendi ajal saavad puhtite miseks uues testamendis: tervikus vanas testamendis saab puhtite miseks uues testamendis. Vesi ei saa puhtaks, kui värvime pumpa; inimesed on puhastatud pumpi, kuid viga on olnud just nagu enneemi. Samuti on reformatsioon patrikalle elule. See on kasuta; tähendab al-

mult täielik uuendamine. Kristlikkus puhastab inimese sisemist elu.

Kas Jeesusel oli õigus panna sarnaseid põhimõtteid? Ja, Tal oli õigus nii vaimulikult kui ka teaduslikult. Puhtus on looduse ja vaimuliku edu eelkäija. Ruskini tuletat meele, et vägev hääl, mis heliseb tänapäev, on tulnud välja mõõdund kõhlikust uuendusest. Inساد silmad tulevad puhtast elust, puhtad aknad lubavad vaadata kaugemale ja rohkem. Jumalat võib näha puhta südamega ja

8. Eesti-Läti aastakongressilt.

Komandör H. Whatmore.

Igal aastal peab Armeed territooriumi aastakongressi, mida juhatab mõni vanem Päästearmeed tegelane. Käesoleva aasta Eesti-Läti territooriumi 8. kongressi juhatajaks Riilas oli kutsutud hallpäine komandör Hugh Whatmore, kes juba üle 40 aasta on tegevenud Armeed ridades. Tema juhatusel peeti koosoleku kongressisaalis, endises kinoruumis Teatri tänaval, vabas õhus ja suure Ghli saalis. Täevanimisepühali kongressisaalis tervituskoolesolek, mis kandis erilist pidulikkust meeleolu ja kus oli tunda sama vaimu ja sama õhku, nagu see näiteks võiks olla Inglismaal, kus Armeed ridades on tuhanded ja tuhanded ja koosolekud peetakse hiigla suurtes saalides. Näib, et Päästearmeed Lätis on eriliselt hoogsalt arenemas, mitte ainult arvnäiliselt, vaid ka vaimiliselt. Armeed omapärased usulised meetodid ja välised kombad on leidnud pinda Lätis. Nõnda oli küll ka asutaja William Boothi mõte, kui ta otsekohe läks inimeste keskele evangeeliumiga, rõõmsate lauludega ja õpetas neile kergesti pähejäävaid koore. — Samal tervituskoolesolekul kõneslugurpeetud usuteaduse professor Maldonis, kes elavalt sõnustas tervitas Armeed ja tundis kaasa ideedele, mida teostas päästevägi Lätis. Professor Maldonist on ise südamliselt ja usuliselt mõtleja isik, kelle sõnad võeti vastu sellelgi koosolekul elava käteplaksutamisega. Samuti sai kiituse avalduse osaliseks celmainitud komandör Whatmore, kelle sõnades ja meeluses on tunda vaimu, mida kord kandis endas William Booth ja tema kaasajad moodunud sajandi lõpul.

Reedel, 15. mail peeti päev läbi kinniseid koosolekuid päästeõhvitseridele Eestist ja Lätist, kuna laupäeva hommikul saabus Riiga Taani staabiorkester. Öhtul oli ajaloolises suure Ghli saalis Päästearmeed tutvustamise öhtu, mil esines ka kohalik Inglise saadik pikema sõbraliku

(Lõpp 4. veerul.)

OTSUSTATUD MUSTAKS!

Saatana tööd on abinõud hävitamisele pürgus, millele nad kuuluvad.

IHSNUS ON TUNNISTATUD MUSTAKS!

Ehk küll see ehitab omale kõrge koha kasudega vaestelt, ehk küll ta tõstab oma pää ja seletab oma puhtust ümberloijaile, õigusehääli Jumalalt hüüab veel vajemalt: „Teie rikkus on ära hävitatud ja teie riided koideist sõõdud. Teie külg ja hõbe rikutakse ja nende rooste on tunnistuseks teie vastu, ja sõõb teie liha just nagu oleks ta tulli. Teie olete kogunud varandust viimseks päevaks.“ Ihsnus, ahnus ja teiste nõõrimine on tunnistatud mustaks Jumala poolt.

PETTUS ON TUNNISTATUD MUSTAKS!

Must nagu saatana, valelikkude isa, valede luletaja, valede levitaja, valede tegija. Oi, kas on veel midagi mustemat? Ta mustab väikese lapse ustavuse ja tihti juhib juba esimesi samme teel alla poole. Ta riisub ema mõju oma perekonna üle. Ta lõhub kodus, lahutab sõpru, kihutab õles meest naise vastu, ühendust ühenduse vastu, maad maa vastu ja on pannud rahvaid leegitsema sõjas. Pettus igasugusel kujul on tunnistatud mustaks.

VIHKAMIST TUNNISTATAKSE MUSTAKS!

Vägev verejõgi, mis valati Kainilt, siis kui inimkond oli oma lapsepõlves, sellele lisaks äkilised kuriteod tsivilisatsioonil säravaal päevil, hüüavad, et vihkamine on must — must nagu igavese kesköö piigi-pimedus, millele ta kuulub ja milleks teda tunnistatakse ühel päeval. Vihkamine, paha-tahtmine, kadetsud — nimeta seda kuidas tahad, ja ilmuta seda, kas tapmises või mustalt rääkimises, rõõvimises või vihavaenu-kandmises — see on tunnistatud mustaks.

USKMATUS ON TUNNISTATUD MUSTAKS!

Ta saatis oma esimest mustuse-auru üles Eedeni kodus; ta on levinud nagu õõpimedus ja mähkinud kinni aastasada oma pimedusse; ta ronib ära thedamalt kokkurullitud papirusrulli üle meie tsivilisatsiooni ja kui ta võlks, siis ta kustutaks ära õigusepäikesega. Aga tema pimedus neelab ära neid, kes levitavad seda, sest Päästja huuled on väljendanud sõnu: „Häda teile, sest teie olete tarkuse võtme ära võtnud; ise ei ole teie sisse läinud, ja keelate neid ära, kes sisse läheksid.“

MÄNGIMIST TUNNISTATAKSE MUSTAKS!

Sajad ja sajad, tuhanded ja jälle tuhanded emasid, isasid, naisi ja lapsi tunnistavad nii, sest nad värisevad ja kardavad, nälgivad ja hukuvad, sellepärast, et see on haaranud nende armsaid. Tõsinad noormeeli elu alul, suur hulk edukaid ärimehi oma tegevusalul — palju, palju inimesi, kes oleksid saanud vanaduse hääd pensioni, hüüavad ära tsiviliseeritud maa vanglast ja nende hüüdmise raskus on: „Mängimine on must!“

KANGED JOOGID ON TUNNISTATUD MUSTAKS!

See on värvitud hulkade inimeste verrega, surmatud naiste ja nälgivate laste nutuga, varemeiks muutunud kodudega ja murtud südametega põlevate ehitustega ja hukunud sõidukitega. See on käinud käsikäes surma ja hävitusega juba ajaloo algusest, ja ta on must, must, must, üks kõik, kas teda pannakse kõige aiatumasse paika või linna ukhemesse võõrastemajja.

PATT ON TUNNISTATUD MUSTAKS!

Milline tarvidus on enam nimetada igasuguseid patte! Neil on nii palju õhist. Nad kõik algavad samast allikast, nad kõik pimestavad, nad kõik hävitavad ja nad kõik tulevad selle samale hirmsale lõpule. „Aga argade ja ukematute ja hirmsate ja tapjate ja hoora-pidajate, ja nõidade ja võõrajumalate teenrite, ja kõigi valelikkude osa peab olema tule ja väävilga põlevas järves.“ „Ja sinna sisse ei pea ühtegi saama, mis ära keelatud on, ega mis hirmsalt asju ja valet teeb.“ Jumal, kõigevägevam kohtumõistja üle maailma, on tunnistanud PATU mustaks!

Mis on pühitsus?

Järgmist, mis on leida Päästearmeed „sõja-artikkeltes“ pühitsuse kohta, kinnitab ka piibel:

„Mina usun, et kõigi Jumala inimeste eesõigus on — saada täiesti pühitsetud, et ka kõik „vaim, hing ja ihu“ võib saada „ilma laimata hoitud meie Issanda Jeesuse Kristuse tulemiks.“ Teiste sõnadega, mina usun, et pärast ümberpöörmist uskliku südamesse jäävad veel kaldurused kurjad, ehk viha juured, ja küll need ei saa ära võõrutada jumalliku halastuse läbi, see sünnitab jälle välist patte, kuid Jumala võim võib täielikult ära võtta need kurjad kaldurused, ja süda, mis nõnda täiesti puhastatud kõigest, mis on vastu Jumala tahtmisele, ehk täiesti pühitsetud, sünnitab ainult Püha Vaimu viljaid. Mina usun ka, et inimesed, kes sarnaselt täiesti pühitsetud, võib saada ülevaalt peetud Jumala väes ilmalasitama ja ilmasiitna Tema ees.“

Pühitsus on äravõõtmine ja juurepanemine; see midagi võtab ära ja midagi paneb asemele. See on tähtseldamine ja täitmine — tähtseldamine pattudest ja täitmine Jumalaga. See kahekorde töö teostatakse siis, kui Kristus vastu võetakse tema kahekorde ametis — kui päästja ja elu, Evangeeliumites kirjeldatakse meie Issandat alati neil kahel viisil, esiteks kui päästja, teiseks — kui elu. Päästja, et päästa ja puhastada, elu, et elutseda ja tugevaks teha.

Sõma päästja tähendab inimest ehk jõudu, mis ära võtab midagi kurja, või vabastab mingisugusest roojusest. Elu tähendab jõudu, mis midagi annab — mingisugust uut ja tarvilist häädust. Mõlemad need tööd sisaldavad pühitsust. See on täielikult seisukorra muudatus; surm läheb välja ja elu tuleb sisse.

Patune elu kustutatakse; selle asemele tuleb Kristuse elu, mis laiali laugeneb, nagu puu mahi, elustades terne-olevust. See ei ole piiratud ainult päästmisega hukatusest, nagu talle, mida väljatoomise läbi tulust hoitakse, et ümber muuta tuhkaks, kuid tõsine eluseme antakse ja istutatakse hinge sügavusse.

Ei olud küllalt, kui Aaroni kepp pandi kogumise telki oma paiga pääl, puhas ja kuiv õhus teiste üheteistkümmepäev, kuid tema pidi õigustama oma enamust sellega, et ta „oli roheline, õitses ja kandis mandleid.“ Et hinges eluta puhtus ümber muudaks elukes ja viljaks, siis temas on istutatud Kristuse elu seeme.

Kristuse surm valmistab päästmist, kuid tõelise Kristuse elu see, mis päästab. Seda loeme sõnades: „Kui meie Jumalaga oleme ära lepitatud Tema Poja surma läbi, palju enam peab meid Tema elu läbi päästetama.“ (Room. 5. 10). Sarnane oli Pauluse kogemus. Esiteks, tema oli risti löödud Kristusega, teiseks, tema elas, (Järg 7. lhk.)

(Lõpus 1. veerul.)

kõnega Armeed tegevuse üle. Öhtu kavast võttis osa ka Taani staabiorkester.

Kõik koosolekul ja rongkäigud läbi linna, millest null oli eesõigus ja võimalus osa võtta, jätsid kõigiti mulje, et meie naabermaal tuntakse suurt huvi Armeed vastu ja et selle töö tagajärjed on hääd. Peab mainima, et kongressil valitses häa vaim, seda nimelt komandör Whatmore tõttu, kes tõi kaasa palju elavust, tõsist valmistust ja kes oli kongressi valimiseks juhiks, Hermann Jänes.

Slumi ohvitseri kogemusi.

Püüstatud keldris. Hulguse surm.

Hulgus käis mööda tänavat, pese-mata, habe ajamata, lonkides edasi oma väsinud jalul, jalas vanad rähaldad, mis olnud kord paar kingi. Ta oli haletsusväärse seisukorras. Ta riided olid närud, ja kui ta liiks oma teed, hoidsid inimesed temast eemale.

Midagi muud kui hariilik väsimus tegi tema samme kõikuvaiks ja ebakindlaks. Mõnel päeval juba oli ta tumud mingit võõrast väsimust võimas võimust ta üle. Tal oli tugev tervis ja ta oli elanud hulgusena mitu aastat, kuid lõpuks hakkas loomus temas selle vastu. Ta oli väga haige.

Tal polnud ühtki sõpra. Mitu, mitu aastat oli möödunud ajast, kui ta tundis kedagi, kes oli temale sugulane.

Ta oli noorena laisk, ja laiskus temas oli muutunud kurjuseks, ning ta ei saavutanud kõrgema sihi kui hulkuda ümber ringi maal, kerjates toitu, kui ta tarvitas seda, ja katsudes kuidagi muretseda omale raha, et viita õhtu kõrtsides.

Suvel, kui taevast oli sinina ja maa soe, ärkas ta vabest varahommikust ja leidis, et elu on üsnä hää. Aga talved olid valjud ja lõpuks nad olid saanud oma osa. Ta pidi leidma nurga, kus puhata.

Ta asus elama ühe maja keldris. Ta ei mõelnud kunagi teista omandustele, ja nii ta võitis selle omale varjupaigaks. Ta pugus sisse läbi avatud akna ja magas kümnal kivi-põrandal.

Sääli ei olnud isegi õlgi, kuid nüpea kui ta heitis maha, magas ta suurest väsimusest.

Äkki paistis valgus keldrisse ja ta vaatas otse politseilambi valguskiir-tesse.

„Mis sa teed siin?“ küsis vali hääl. Inimesed, kes elasid üleval elukor-rites, olid teatanud politseile, et keegi tulnud nende maja keldrisse, kuid keegi ei omandanud teda leida sarasase seisukorras. Hulguse lühike vastus tõendas politseinikule, et mees oli tõsiselt haige, ja seaduste ning käskuste nimel ei võinud jätta seda inimest üksinda. Mida võis ta teha?

Siis mõtles ta Armees ohvitserile, kes elas ainult mõned tänavad kaugemal. Korralik oma ülesannetes, ruttas ta ohvitseri korterisse. Oli keldris kaks öösel, kuid naiskapten ei olnud sugugi üllatunud, kui teda kutsuti väljale oma voodist. Nii mitmed tulevad Armees slumi-ohvitseride juure, kui on haigusi ja surma.

Kui hulgus avas oma silmi uuesti, ta ei näinud politseiniku, vaid näist võõras vormis. Naine andis talle midagi juua ja rääkis talle väga lahkesti. Ta tõi viiltvaiba ja padja ta päa alla. Tema seisukorrale ei võinud teha väga palju, kuid siiski kapteni osavad käed töid palju mõnustas.

Võttis ennem vähe aega, kui hul- (Järg 4. veerul.)

Kindrali sõnum 8-dale aastakongressile.

Mu armsad seltsilised,

Olen väimustatud sellest, et komandör Whatmore on leidnud võimaluse tulla juhtima teie kongressi. Ma tean, et tahate tada vastu võtta sidamast ja panete teda tundma, kui väga teile meeldib näha teda. Tean ka seda, et ta tahab varustada teid oma teadmiste varandusega, teadmise-ga, mida ta omandanud tervel eluajal tegutsedes inimeste hingedega ja viies edasi Püüstarmeri huve. Komandör tuleb, et juhataada teid laiemale võimaliku läbilamaste ja jõe väljadele ja ma julgen öelda, et teie peate alati mees 1931. aasta kongressi.

Tahan soata teile sellepärast selle sõnumi, et kinditada oma jätkuvat huvi. Loodan tulla ise ühel päeval teid vaatama ja rääkima sellest rõõmst, mida teie teenistuse Jumalale ja Armeele toob minu sidamete. Loodan, et see esõiguse saab mulle peagi osaks ja ei võin puutuda teiega ligemalt kokku, kui see olnud malle seni võimalik, ja näha ise kangelas-tegusid, mida saatnud korda Jeesuse rist sel ajal, kui meie lipp on lehvitud teie maal.

Teie teate, et edaspidised Jumala õnnistused meie töö olenevad edaspidisest enmastoverdamise teest ja õnnistusest Temale, mida tuntakse Risti teena. See on tee, mida meie Opetaja valmistanud meile, ja Tema usstav usajas seda kogu Tema eluajal, ja Ta oli vastupidaja ja ei põganud sellest kõrvale, ehk kui see sisaldas sageli nälg, jänunenist, üksindust ning valu, see valmistas meile neid rõõmstavaid õnnistusi. Seda on nimetatud „Jumaliku ristiteeks“. Kuigi esimese sinapilguga näivad kuninglikkused ja rist olema üheteise vastandid, siiski meie peame mees, et rist on ühendatud tema häibst ja madalast seisukohast töölu läbi, et Kuningate Kuningas kandis seda ja suri sellel, kindlustades selle läbi au, mida ükski ei või riisuda.

Risti võidud on maailmas imeks. Selle läbi on vabastatud vangid, pimedad on saanud nägijaiks, haiged tervendatud, karbi trööstitud, pimedad on taganenud, kartus on aetud laiali ja surm on võidetud. See on rekord, mis on palju kõrgem kui kõik muud.

Kuid tema suuremad võidukäigud seisavad ees, ja sina ning mina olene esõigustatud võma osa neist ettevõetist, mis panevad risti veel rohkem kui võidumärgi üle maailma.

Nii meie peame seisma selle juures ja nende printsipiide juures, mida ta esindab ja Püüstarmeri-Kuninga juures, kes suri ristil. Selle sõnum on ainuke lootus kuubadele, vabastus neile, kes ahelais, andestus süü-dlaele, päästmine patustele, puhtus neile, kes usuvad, ja taevas neile, kes usuvad. Millised rõõmstunimised! Laske heliseda läbi terve Eesti Tema nimi, kes suri selleks, et kõik need õnnistused saaksid meile osaks, ja selle nime korda lömbaks rahvast Tema lipu alla.

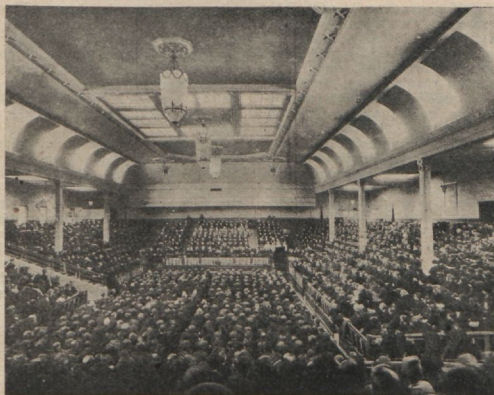
Sellel kongressil pühendage iseannast uuesti risti eesmärkidele, ja otustage kõndida edasi usstavana sellet teel; ja sellel teel tehke järele oma Opetaja eeskujule, õlnes kindlad, et Tema tee on veelgi ainuke võidutee.

Seiske oma juhi kõrval. Ma tunnen teda ja tema armastust teie ja Jumala töö vastu. Teie võite olla kindlad kuuldes tema kaitset ja jälgides tema juhatusete, sest ma tean, et ta tahab juhataada teid üles Jumala mäele.

Proua Higgins ühineb minuga kohtlastes tervitustes. Kui seda loe-takse teile, meie olene kesk võitlust Amerika Ühendriikides. Paluge meie eest niasama kui meie mõtlemise teile ja palume teie eest.

Teie häatahtlik kindral

Edward Higgins.

Kongressisaali avamine.

Ümberehitatud kon-gressisaali avamine Claptonis.

Keskajad, kui kindral kuulutas ümberehitatud kongressisaali Claptoni arvutuks, elati üle tühnikohse ja Armees ajalooose kirjutatu us lehele. Kuum päike ja isegi päevatu võit ei sunnud ära hoida rahvahulki, kes terve päeva seisd pikas sabas reas sissekäigu juures, et saada kõigevähemalt seisukoha, isegi õhtul kella 9 ajal tahtsid suured hulgad sisse saada. Juuresõlitate ar ulatas ligi 10.000. Kindralil tervitati valmistatud auavaldusega, selle päale kooskõ-las seadustega, näitas ta viitmeid ja palus juuresõlilaid üles tõusta, palu-des Jumala õnnistusi.

Tema tänuväldendus asutajale, en-disele kindrallile ja juhatajatule-tere-ridelale, kellel mingisugust viisil oli midagi ühist selle Armees „Mekkaga“, tekitas kõige sidamlikumat väimustust ja tänuannet, ning tema vägev kõne Armees tuleviku kohta, kus on oodata uusi vaimulikke tagajärgi, lei-dis vastukõla kõigis sidametes. Kind-rallit toetas tema proua, juhtivad oh-vitserid ja rahvusvaheline staabi-or-kester. Väimustusega võeti vastu Ar-mees ülemälikku Evangeline Boothi kiri, mille juures ette staabülem. Järg-nesid vägevad tunnustused, munnasid nimetatamisväärset komandöri Joffries, kes aitas ettovalmistustööde juures esimesel avamisel, ja komandöri Hoguardi proua, kes ihos mehega olid korpuse juhid. Algul kolonel Pug-mire laulis soolot.

Veteranid, alates 1882. a, kes istu-sid laiali üle saali, välendasid väimustatud rõõmu. Laidli koore ja lau-le Armees esimestest päevadest neil iseloomu poolest isearalistes koos-olekut. Olid tunda õnnistusejõde. Laidul väheldisid sidamlikkude põ-levate kõnedega. Kõnelejad olid: kindral, tema proua ja teised, kes esit-sid kõigevanemad, lihtsamad täde-sid, mille poole Armees on alati hold-nud.

Seda nut alustatud ajajäriku, avades maailmakuulsu Armees pühapaiga, mis üks lhusamalt Londoni ehitistu, kroonisid aaga 80 sõjat.

(Algus 1. veerul.)

gus sai aru, et kapten rääkis temale sellest, et „sada püüstatud.“ Ta ütles, et Jumal armastab teda.

Lõpuks ärkas ta. Armastas teda? Vaest väljahelditud, kelle eest isegi lapsed olid himunud! Tema, kes ei annud ainukeski mõtet Jumalale, ja kellest isegi tema armsad olid pööranud ära mitme aasta eest.

Ei! See päästmine ei võinud olla temale. Kindlasti sääl pidi olema midagi muud, mida ta pidi tegema. Ta süda oli nii pime, kuid kapten oli vastupanev.

„See taskurätt on minu“, ütles ta, hoides oma taskurätti mehe arusaamatu silmade ees, „aga kui ma annan selle teile ja teie võtate selle (Järg 7. lhk.)

Vaadake seda pilti. Ümarik kera keskkohas on imelik maa, kus pääl meie elame. Kana, kana tagasi, enne kui Jumal löi maailma, oli kõik pime. Jumal ütles: „Saagu valgus.“ Tema sõna päälle kerkis üle maa roosakas puna, nii tuli hommikune koit.

Pääle selle löi Jumal pilvi, mis katsid taevast, värsket tuulist õhku, ilma milleta ei võt elada.

Veel ei võinud näha maad, sest kõik puhkas tumea rahutu vee kogu all. Siis kogus Jumal vett ühte kohta ja nimetas seda mereks. Pääle selle võis ka näha suuri mägeseid, kaljusid, orge ja lõhestikke. Siiski paistis siis kõik veel külm ja tühi ilma mingsuguse iluduse- ja värvita.

Jumal rääkis uuesti ja maad kattis värsket õhku, õrnalt lõhnavad lilled, igasugused kasvud ja puud.

Igas idus oli peidul väike seemneivake, millest pidi saama tulevane kasv.

Nüüd oli hädatarvilik nihästi soojus kui valgus, sellepärast pani Jumal taevasse päikese, mis oli sarnane kollane kera, ka hõbedase kuu ja säravaid tähti, mis pidid andma oma valguse õösel.

Selle ajani hõbedased kalad ei olnud veel ujunud meres, jõgedes ja järvedes. Kuigi puud olid lehis, aga ei olnud linde, kes ehitaksid oma pest ja laulaksid okstel. Rohi kasvus roheliselt ja mahlakalt, kuid ei olnud hõbuseid, lehmil, lambaid, kes oleks söönud seda.

Sellepärast löi Jumal ühel päeval igasuguseid suuri ja väikseid kalu, et nad elaksid vetes, ka linde ilusate sulgedega, et nad võiksid tiirelda õhus. Vähe pääle selle löi ta kõiksuguseid loomi — suuri ja väikseid, roomajaid ja jooksjaid, et nad elaksid maa pinnal ja hoolitsesid ise oma ülalpidamiseks.

Nurgake

noortele

MAAILMA LOOMINE.

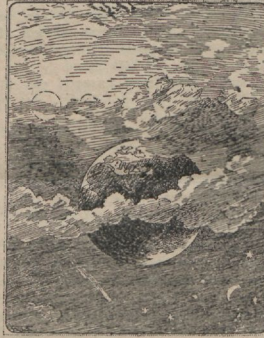
1. Moos. 1:1—28; 2:1—3.

Nüüd oli maa valmistatud Jumala kõige imelikumale tööle — inimesele.

Jumal oli kavatsenud, et inimeke kaehahtuse poolt oleks teiste loomade sarnane — temal on keha, mis koosneb liigestest, temal on ka tunded, aga inimene pidi olema palju kõrgem ja ilusam kui loomad. Nii löi Jumal Aadama, kes oli puhask hää ning Jumala sarnane. Jumal andis temale ka vaba tahtmise, et ta võiks teha, mida tahab ise. Siis Ta pani

temasse hinget, mis tunneks Jumalat, ja armastaks Teda — ta pidi olema ka suurem.

Jumal andis ka Aadamale suure võimu terve maa ja selle elavate loomade üle. Maa annab talle kõik tarvikuks toidust, aga loomad on talle teenijaks ja on temale sõnakuulelikud.

Imelik maa, millel elame.

Peale kuue päeva lõpetas Jumal loomistöö ja puhkas seitsmendal päeval. Nii lahutas Jumal selle seitsmenda päeva ja hüüdis teda „hingamispäevaks“. Meie ajal meie hülüame seda pühapäeva. Selle asemel, et minna sellel päeval kooli või tööle, või mängima, meie saadame mööda seda päeva järeloomtelles ja täntunud kõigevägema Jumala vastu selle eest, et tema on annud meile selle ilusa maa ajalikuks eluase-meks. Sel teel mööda saadetud päev vaikselt puhates on meile kõige õnnelikumaks päevaks nädalas.

Mida löi Jumal kõige esimeseks? Mis oli Tema kõige viimane ja suurem töö?

Kuidas erinevad Aadam teistest loomadest?

Mispärast andis Jumal ühe seitsme hulgaliselt puhkamiseks?

et alguses oli ainult üks Jumal. Nad seletasid: „Hiljem tuli palju teisi juure.“

„Alguses löi Jumal taeva ja maa.“ (1. Moos 1: 1). Oh kui kaugele on inimesed läinud sellest kõige suuremast, sügavamast tõest, mida maailm võib tunda! Kui hirmus kurb mõeld, et hõelad jumalad ja kurjad vaimud on tulnud inimeste hingede ja armastava Isa ja Looja vahele!

Oli tõsiselt eeg, mil pidi kirjutatama piibli esimesi sõnu, ja et puhas tööallik pidi võinama läbi maailma. Aga Moosel oli palju teha Jumalale, enne kui ta võis kirjutada üht sõna piibli osast, mida ta kirjutatund.

Meie teame, kuidas tema õppimisele ja hääle elule tuli järsk lõpp; ta päänes Egiptusesse ja sai karjaseks Midianil maal. Midianil Jumal kustutas teda suurele tööle — juhutama Israeli lapsi välja Egiptusest töötaud maale. Jumalalastele Koesenil olnud tulnud suured raskused. Kõige isekam vaarao, kes kunagi on valitsemud Egiptuses, käis ümmur halvaga, kes tulnud maale kellegi eelmissa vaarao kutsel, nagu vangidega, keda võidatud sõjas.

Mitmele varemle Egiptuses on kirjutatud tema tõust. Ta surmas kõiki, kes julgusid astuda tema vastu. Ta mõistis kogu rahva surma selle läbi, et nad pidid töötama kulla- ja kranidikaevandusis või tegema lõpmata palju telliskivi; ta ei hooli-

KORPUSE-KADETTIDE NURK.

Kiusatus.

„Mispärast ma peaksin saama kiusatud?“ Võib olla oled küsinud kibe- dalt mitu korda seda küsimust. Kui sa oled ära võidetud kiusatusest. Kui tõsine on see, et kiusatus on kõige suurem uuelu arendaja. Materiaal- ses maailmas kasvavad inimesed üles tugevaks, sellepärast et neil on vast- olusid, millega võidelda, ja kui nad võidavad neid, siis need muutuvad neile kasuks. Vaimulikus elus meie võime tõusta kõrgemale ja arendada seda, mis peitub meis, kui meie paneme vastu kiusatustele ja võidame neid ära.

Keegi poiss on kiusatud laiskusega — ta labab hommikuti kana voodis, sellepärast ta jätab vahele oma palve; tuleb liig hilja hommikunele; „kugistab alla“ oma töidu ja algab päeva õlles äravõidetud. Aga oteta- ge, et ta ütleb: „Mina tahan saada võitjaks.“ Ta tõuseb üles üks tund varemalt — tal on aega palumiseks ja teisteks ülesanneteks hommikul; ta pühendab pool tundi õppimisele — õpib kirikirja, või mõnd keelt. Ta teeb ennast kõbuliikuse elule, selle- pärast et ta pami vastu ja võitis ära kiusatuse.

Keegi tütarlaps on kiusatud ära bergemeelne, riietatud silmapaistvalt. Ta ütleb: „Ma pean võitma seda.“ Ta võtab iseenast kätte Jumala abi- ga, palub ja vaatab Temale; muutub mõttekaks ja lahekaks; kannab tait Armele univormi; saab oma kodu rõõmiks ja õnnistuseks oma korpu- sele.

Kedagi poissi kiusatakse ilmalikuks- tega — et minna mängima jalgpalli või minna kinno. Ta ütleb: „Need ei ole häiad mängud.“ Ja võtab selle ase- mel oma töökä, „Sõjahüüde“ müümisel, muutub abiks korpusele ja

KORPUSE KADETID.

Iga noor salvaatsioonist (14—21. aastani) andku üles selle huvitava ja kasuliku õppimise otstarbel teie enda korpuses. Põsraake kohe oma juhtiva ohvitseri poole.

US KURSUS ALGAB 1. juulil.

ERILINE KULUTUS.

Korpuse kadettide pühapäev —

14. juunil.

Eriline koosolek, millest võtavad osa korpuse kadetid.

KAS SINA PEAKSID OLEMA KORPUSE KADET?

on armastatud imbruses, kus ta levitab õit lehti.

Keegi tütarlaps on kiusatud novel- lide lugemisega. Ta on tulnud ven- dumusse, et see ei tee teda Kristuse sõduriks, ja riiit ta algab lugema as- ju, mis on kasulikud. Tema meel ja hing areneb ning ta muutub kõbuli- iikuse ja kasulikuks Kristuse kuning- riigi tööle.

Nii on iga kiusatusega; kui tahame panna selle vastu, ja vaadata Ju- malale, siis meie võime ära võita. „Teile ei ole veel muud kui inimese kiusatus kätte tulnud, aga Jumal on in- ustiar, kes teid ei lase kiusata enam, kui teie suudate kanda, vaid tahab kiusatusega ka otsa teha, et teie suu- daste kunda.“ — 1. Korint. 10: 13. —

Et võita kergesti, teie peate panema vastu kiusatusele, siis kui ta tu- leb kas silmade läbi, kõrvade, või matmise läbi, ükskõik kas see on ühnilu või hingeline. Kui teie elate vaadates alibest Jeesusele, siis Pü- ha Vaim teeb, et teie elate ruttu kius- tustest tema lähinimesel.

nud ühegi inimese elust, kui ainult tema võis olla maailma kõige rikkam kuningas.

Piibel tema tegemises.

Komandör Mildred Duff.

(Järg.)

Egiptelastel oli nii suuri su kirjutam- mise vastu, et nad ütlesid: „Suur jumal Thoth on annud tähti, ükski inimene ei või anda maailmale nii imelike ja kasulike asju.“

Egiptuse poisid pidid õppima arit- meetikat, geometriat, astronoomiat ja joonistust. Need, keda õpetati vä- liskontori jaoks, pidid õppima ka teisi keeli; nad pidid ka lugema ja kirjutama „cuneiformi“ — nimi Assi- ria ja Babiloonia imelikust tähist.

Kõik kirjad Kaanast, mida kirjutati Egiptusesse ja võoramaa kom- fortisse, kirjutati cuneiformis.

Arvatavasti, et Hiina keel on kõige raskem õppida meie päeval, kuid antiik cuneiform oli kindlasti sama täielik kui Hiina keel.

Cuneiformi ei ole õiget tähestikku, ainult „tähendused.“ Oli viissada liht- sat tähendust ja umbes sama palju ühendatud tähendusi, nii õpilane pidi hakkama määletama tuhat erinevat tähendust. Jah, poistel olid oma mure- red ka neil päevil.

Kui Mooses sai vanemaks ja õppis rõõm- neni, pidi ta tähti tundma end väga mõttekirka ja kurvana. Nii pal- ju raamatuid, nii mitu ideed, lugu kurjust vaimest — kust pidi leidma tõe? Näis, et keegi ei mäleta tõsist

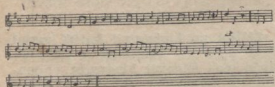
Jumalat, tema isade Jumalat — Ab- raami, Isaaki ja Jaakobi Jumalat.

Kirjutati mõni raamat Paabelist, mis kirjeldas maailma loomist, Noa laeva ja suurt veeuputust, leidis oma tee Egiptusesse. Moosese päevil oli need mitu eksemplari; osa hilisemast ekspeditsioonist leiti hiljuti suure Assi- ria kuninga raamatukogu varemist; seda võib praegu näha Briti muuseumis. See on imeline raamat. Tutelage meele, et sõnu ei kirjutatud, vaid vaotati suurele savipalaadile.

Kui Mooses luges samasugust raama- tut, siis see pidi vaevama teda väga palju, sest see on paganlik raamat, milles ihus selge jutustus loomis- sest on tumentatud ja rikutud. Pabi- loonlased, kes kirjutasid raamatut ja assirilased, kes kirjutasid ära seda, olid kõik Noa järeltulijad, ja sellepärast mõned tumeaad mälud Jumala tegutsemisest maailmaga ei jäänud nende meele; kuid aja mõõdmusiga läksid nad kaugemale tõest. Sellepärast on kõige vanemad äärikirjad raamatust alati kõige paremad; pa- ganail ei olnud veel aega lahutada ennast nii täielikult Jumalast.

Nad ütlesid: „Vanal vanal ajal ei olnud nii palju jumalaid kui praegu“ ja isegi mõned paganad uskusid,

KOOR KÄSEOLEVAKS KUUKS.

Need, kes ootavad Issandat, saavad...
tübadel lendavad, tiibadel lendavad...
ja nad jooksvad ja nad jooksvad...
ja nad käivad ja nad käivad ja ei väsiigi teel.

1.

1. Kiitlus, Issand, kiitlus sulle, kiitlus kõige anni eest!
2. Kiitlus, mis sa lüüdnud, kiitlus kõige eest, mis saanud, kiitlus, et mind päätsid sa.

2.

Viišil: Issand, Su veres, mis valasid...
1. „Võitlusse kõik! ...
Võitlusse kõik! ...
Edasi julgetul kui ainus üks mees, maailma võitkem, sest Issand käib ees.

Mõõga ja kilbi brigad.

Piiblitekstid juunis.

- Esra. 1. E. 6 : 1-12
2. T. 6 : 13-22
3. K. 7 : 6-17
4. N. 7 : 18-28
5. R. 8 : 15-23
6. L. 8 : 24-30
7. P. 8 : 31-36
8. E. 9 : 1-9
9. T. 9 : 10-15
10. K. 10 : 1-5
11. N. 10 : 6-14
1. Johan. 12. R. 1 : 1-10
13. L. 2 : 1-14
14. P. 2 : 15-29
15. E. 3 : 1-12
16. T. 3 : 13-24

PALVEAINED.

- Juuni 7. Euroopa mannamaa.
14. Armeed tüüsilised steeni taga.
21. Jaapan.
28. Meie emigrandi tõe.

2. Kõrbes ka palava päikese maal.
Võitlusse kõik! ...
Pakases põhjas ja lumede raal,
Võitlusse kõik! ...
Sõda on kuulnud kurjusetööli,
Kuninga sõdurid, mõõgad neil võel lehvivad läikivalt lahingu õöl.

3. Tunde, mis kaovad, neid tarvita veel!

Võitlusse kõik! ...
Päästa ka hingi, kes pattude teel.
Võitlusse kõik! ...
Aeg mõõdub kiiresti sammudes nüüd, taeva all varsti on kajamas hüüd: „Peimgees ju tuleb!“ siis kostab ka hüüd:

4. Selleni päevani hüüame veel:
Võitlusse kõik! ...
Mehed ja naised, tööd rohkesti eel.
Võitlusse kõik! ...
Lõikust on küll — vähe töötajad sääl,
tööta miks seisate turgude pääl?
Väikeks ja suureks, teel kõlab see hüäl:

3.

Asutaja laul.
1. Oh päästamise jõgi, nii sügav ja lai,
Sa armastusväge ja pühadust täis.
Nüüd maailma kõigile voolamas see,
Oh lange mu üle ... ja puhtaks mind tee.

Mul minevik tume, täis pattu ja süüd,
Sest pühamat elu ma igatsen nüüd.
Kuid pizarad asjata, purpuri vool,
Oh lange mu üle ... sa päästa mind võid.

Oh armastusmeri, sa elu mul tood,
Mind sageli kannud su sügavd vood.
Ma jälle nüüd tulen, jään ootama sind,
Et langed mu üle ... ja puudutad mind.

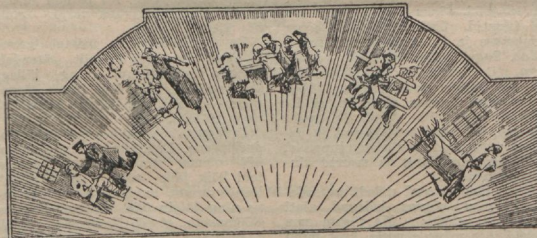
Voog kõrgele kerki mu jalge ees sääl,
Ta kõiki võib päästa, nii kõlab ta hää.
Usk kasvab mu hinges, et vabaks kord saan.
End laintesse heidan, ... mind kannavad need.

Oh rõõm, halleluujat! Üks eesmärk mu eel,
Et Jeesust võiks teenides kiita mu keel.
Ta ristist see jõgi on voolamas meil,
Sääl! vabadust, väge ... saab igauks küll.

KOORID.

1. Halleluujat, au ja kiitust! Halleluujat, aamen! Halleluujat, Issand, Jeesus, Sinu oma olen!

2. Sääl on jõud, jõud, imetegev jõud ... vere sees ... Sääl on jõud.

ABIANDVA KÄE ARMEE.

Keegi aadlisõost vana daam tuli ühe samaritaarse ohvitseri juure ja palus minna külastama kedagi vaest haiget naist. Ohvitser läks ja leidis haige naise, kes lamand voodis ligi kakks aastat; tema noor tütar, kes vaandanud tema järele, oli saanud veremürgituse ja on töövõimetu. Kui ohvitser tuli sinna, ütles tütar: „Miks teie tulete siia — meie ei kuulu teie hulka.“ Ensain seletas, et oli tulnud neid aitama ja tütar kordas: „Kas teie olate tulnud aitama meid, ma pole kunagi kuulnud, et Päästearmee aitab.“ Hiljem ta tuli ja tiinas pisaratega kõige eest, mis tehtud. Ensain külastas ka hiljem haiget naist — laulis, luges ja palus temaga. Oh kui tännik oli haige! Igalt pool on sarnaseid hingi, kes vajavad päästmist!

korras. Ta rääkis, et tal on öde Austraalias, kuid pole kirjutanud temale — ilma mingisuguse põhjusega. Ta andis ohvitserile adressi, kes kirjutas Päästearmeed püürkeritele Sydneisse. Nüüd hiljuti saadeti mehele Austraaliast raha, et tarvitada tema häädalsteks tarvidusteks.

Keegi päästesõdur käis väljus korjamas raha rahvuslikuks äleskutseks. Tulles ühte elukorterisse, ta leidis väikesse, umbes 4—5-aastase tüdruku, piirrituspudeli ääres, millest voolas vedelik põrandale üle laua. Piirritus oli süütnud ja laps oli leekides, Isa, kes oli teises toas, ei märganud seda sugugi. Päästesõdur tõmbas ruttu lapse välja leekidest ja kustutas tule. Kära pääl tuli isa vaatama, mis on juhtunud. Leides, millises hädaohus tema tütar olnud, oli ta väga liigutatud.

Keegi ohvitser kohtas umbes jõulul ajal ühe mehega väga kurvas seisus-

jõud, imetegev jõud, Talle veres Kogatall.

3. Jeesus ei jäta meid, ei jäta meid, Ei, ei, ei!

4. :. See päev :. mul õnnelik, :. Mil Jeesus hinge rahu tõi. See päev mul õnnelik.

5. :. Hingesse Sa :. Mu hingesse e tule, oh Jeesus! Oh tule nüüd ja ei sääl, Mu hingesse tule, Jeesus.

6. Teha, kuid tahad Sa :. ülevaim mul rõõm. On teha, kuid tahad Sa.

Päästesõdur.

Sõdur õpib teadma, mis on Armees ja mis ta teeb ühenduses inimestega tema klassis. Sääl ta õpib „seisma tuliusena“ kui Kristuse tunnistajata vabas õhus. Sääl teda õpetatakse, kuidas kodus tungida pääl patule ja kuidas sulgeda üks tema tüdude eest. Õpetatakse käima oma inimvõimiga inimeste hulgas, kes tunnevad teda kogu eluag, ja kandma võimalikult silmapaistvaimalt tunnistust, et ta on Jeesuse Kristuse sulane.

Mees võib näine, kes andunud sellele tööle, peab ka leidma üles, kuidas minna süüdistustesse kõrtsidesse müüma „Sõjahüüd“; laulima Jeesusest keelidrubade kurjust ja olemas valmis paluma, kui sääl almut on juhust.

Oodatakse, et iga sõdur võtaks osa korjamisest, puhastamisest, külastamisest, lastehoolitsemisest, kadunud lamaste otsimisest ja jagaks teisi ülesandend, mis nõuavad tähelepanu. Käänded tuhanded Päästearmees sõdureid pühendavad iga silmapilgu oma vabast ajast, lahust oma igapäevastest tööst, nende korpuse töö hääks.

Neil on meelehääd sellest, et see peaks olemas nii. Mitmed naist võgnevad Armees kõige õnne eest, mis neil on siin elus, ja nad kõik võivad vaudata edasi rahule tulevases elus. Armees on nende kogu. Ta on nende sõber. Ta on nende ümberlooja. See teeb nende üle kõrgemaks ja ilusamaks. Mitmed isegi nende seast, kes ektivad ja ei jõua kristlikku usu ja teenistuse moodundi, vaatavad enestele kui tema hoolealustele, külastavad ta koosolekuid, toetavad tema fonde ja, nii palju kui võimalik, viivad edasi tema huvisid.

Ühenduses igapäevase tööga ja isikliku tunnistusega sõdurid võidavad palju võite, väljaarvatud taevast. See on moeste ja naiste hulgas, kes ühendatud ühise armistusega Kristuse eest ja üheteise eest, ja nii mõjutatud üldisest igastusest ümberolevate inimeste päästmisest, kus me otsime neid, kellest saaksid „Inimeste-päädd“ laiemas mõttes — häädatlikud jätma tõsiselt kõik Kristuse pärast. Sarnaseid on tarvis kui ohvitser Päästearmees.

PÄASTEARMEE

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a Tallinna II korpus Vaksali puistest, 8-a Tartu korpus Tähe tän. 124, Tartu

Koosolekute aeg: Pühapä. kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7. Xrip: teisp., neljapä. ja laup. kl. 1/8. Pühapäevakool igal pühapä. kl. 1/2 p. Vabaõhukooletulekud Tallinnas suvekuudel: pühapäeviti kl. 4 p. I. Kadriorus, teisipäeviti kl. 7 p. I. Kaasani platsil, neljapäeviti kl. 7 p. I. Rannavärvaa mäel.